Συλλογή της Νομολογίας

ΔΙΑΤΑΞΗ ΤΟΥ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥ (δέκατο τμήμα)

της 1ης Φεβρουαρίου 2017 [1]

«Αίτηση αναιρέσεως — Άρθρο 181 του Κανονισμού Διαδικασίας του Δικαστηρίου — Αγωγή αποζημιώσεως — Πράξη Προσχωρήσεως της Δημοκρατίας της Κροατίας στην Ευρωπαϊκή Ένωση — Δεσμεύσεις σχετικά με τη στρατηγική για τη δικαστική μεταρρύθμιση — Ίδρυση και εν συνεχεία κατάργηση του σώματος των αρμοδίων για την εκτέλεση δημοσίων υπαλλήλων — Ζημία που υπέστησαν τα πρόσωπα που είχαν διοριστεί ως αρμόδιοι για την εκτέλεση δημόσιοι υπάλληλοι — Μη πλημμελής παρακολούθηση των δεσμεύσεων της Δημοκρατίας της Κροατίας από την Ευρωπαϊκή Επιτροπή — Απόρριψη της αγωγής — Αίτηση αναιρέσεως προδήλως απαράδεκτη»

Στην υπόθεση C-241/16 P,

με αντικείμενο αίτηση αναιρέσεως δυνάμει του άρθρου 56 του Οργανισμού του Δικαστηρίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης, που ασκήθηκε στις 26 Απριλίου 2016,

Darko Graf, κάτοικος Ζάγκρεμπ (Κροατία), εκπροσωπούμενος από τον L. Duvnjak, odvjetnik,

αναιρεσείων,

όπου ο έτερος διάδικος είναι η

Ευρωπαϊκή Επιτροπή, εκπροσωπούμενη από την S. Ječmenica και από τον G. Wils, με τόπο επιδόσεων στο Λουξεμβούργο,

εναγομένη πρωτοδίκως,

ΤΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ (δέκατο τμήμα),

συγκείμενο από τους M. Berger (εισηγήτρια), πρόεδρο τμήματος, και A. Borg Barthet και E. Levits, δικαστές,

γενικός εισαγγελέας: Y. Bot

γραμματέας: A. Calot Escobar

κατόπιν της αποφάσεως που έλαβε, αφού άκουσε τον γενικό εισαγγελέα, να αποφανθεί με αιτιολογημένη διάταξη σύμφωνα με το άρθρο 181 του Κανονισμού Διαδικασίας του Δικαστηρίου,

εκδίδει την ακόλουθη

1 — Γλώσσα διαδικασίας: η κροατική.

Διάταξη

1 Με την αίτηση αναιρέσεως, ο Darko Graf ζητεί την αναίρεση της αποφάσεως του Γενικού Δικαστηρίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης της 26ης Φεβρουαρίου 2016, Vidmar κ.λπ. κατά Επιτροπής (Τ-507/14, μη δημοσιευθείσα, στο εξής: αναιρεσιβαλλόμενη απόφαση, EU:T:2016:106), με την οποία το Γενικό Δικαστήριο απέρριψε την αγωγή του με αίτημα την αποκατάσταση της ζημίας που υποστηρίζει ότι υπέστη λόγω της υπαίτιας συμπεριφοράς της Ευρωπαϊκής Επιτροπής κατά την εκ μέρους της παρακολούθηση της τηρήσεως από τη Δημοκρατία της Κροατίας των δεσμεύσεων που απορρέουν από την προσχώρηση.

I. **Το δίκαιο της Ένωσης**

2 Το άρθρο 36 της Πράξεως περί των όρων προσχωρήσεως της Δημοκρατίας της Κροατίας και των προσαρμογών της Συνθήκης για την Ευρωπαϊκή Ένωση, της Συνθήκης για τη λειτουργία της Ευρωπαϊκής Ένωσης και της Συνθήκης περί ιδρύσεως της Ευρωπαϊκής Κοινότητας Ατομικής Ενέργειας (ΕΕ 2012, L 112, σ. 21, στο εξής: Πράξη Προσχωρήσεως), που έχει προσαρτηθεί στη Συνθήκη μεταξύ των μελών της Ευρωπαϊκής Ένωσης και της Δημοκρατίας της Κροατίας σχετικά με την προσχώρηση της Δημοκρατίας της Κροατίας στην Ευρωπαϊκή Ένωση (ΕΕ 2012, L 112, σ. 10, στο εξής: Συνθήκη Προσχωρήσεως), ορίζει τα εξής:

«1. Η Επιτροπή θα παρακολουθεί εκ του σύνεγγυς όλες τις δεσμεύσεις που ανέλαβε η Κροατία κατά τις ενταξιακές διαπραγματεύσεις, συμπεριλαμβανομένων των δεσμεύσεων που πρέπει να εκπληρωθούν πριν ή έως και την ημερομηνία προσχώρησης. Η παρακολούθηση της Επιτροπής θα συνίσταται σε πίνακες παρακολούθησης που θα ενημερώνονται τακτικά, στο διάλογο στο πλαίσιο της Συμφωνίας Σταθεροποίησης και Σύνδεσης μεταξύ των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων και των κρατών μελών τους, αφενός, και της Δημοκρατίας της Κροατίας, αφετέρου […], σε αποστολές αξιολόγησης από ομοτίμους, στο προενταξιακό οικονομικό πρόγραμμα, σε δημοσιονομικές κοινοποιήσεις και, εφόσον είναι αναγκαίο, σε επιστολές έγκαιρης προειδοποίησης στις κροατικές αρχές. Το φθινόπωρο του 2011 η Επιτροπή θα υποβάλει έκθεση προόδου στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο και στο Συμβούλιο. Το φθινόπωρο του 2012 η Επιτροπή θα υποβάλει συνολική έκθεση παρακολούθησης στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο και στο Συμβούλιο. Σε όλη τη διαδικασία παρακολούθησης, η Επιτροπή θα αξιοποιεί επίσης στοιχεία των κρατών μελών και θα λαμβάνει υπόψη της ενδεχομένως εισηγήσεις διεθνών οργανισμών και οργανισμών της κοινωνίας των πολιτών.

Η παρακολούθηση της Επιτροπής θα επικεντρωθεί ειδικότερα σε δεσμεύσεις που έχει αναλάβει η Κροατία στον τομέα της δικαιοσύνης και των θεμελιωδών δικαιωμάτων (Παράρτημα VII), περιλαμβανομένης της συνεχιζόμενης ενίσχυσης των επιδόσεων όσον αφορά τη μεταρρύθμιση και την αποδοτικότητα της δικαιοσύνης, τον αμερόληπτο χειρισμό υποθέσεων εγκλημάτων πολέμου, και την καταπολέμηση της διαφθοράς.

[…]

Η Επιτροπή θα εκδίδει εξαμηνιαίες αξιολογήσεις μέχρι την προσχώρηση της Κροατίας σχετικά με τις δεσμεύσεις που ανέλαβε η Κροατία σε αυτούς τους τομείς ως αναπόσπαστο μέρος των τακτικών πινάκων και εκθέσεων παρακολούθησης που καταρτίζει.

2. Το Συμβούλιο δύναται να λαμβάνει, με ειδική πλειοψηφία, προτάσει της Επιτροπής, όλα τα κατάλληλα μέτρα, εάν κατά τη διαδικασία παρακολούθησης εντοπιστούν ζητήματα που εμπνέουν ανησυχία. […]»

3 Βάσει της υπ' αριθ. 1 δεσμεύσεώς της, η οποία περιλαμβάνεται στο παράρτημα VII της Πράξεως Προσχωρήσεως που φέρει τον τίτλο «Ειδικές δεσμεύσεις που ανέλαβε η Δημοκρατία της Κροατίας κατά τις ενταξιακές της διαπραγματεύσεις (μνημονεύονται στο Άρθρο 36, παράγραφος 1, δεύτερο

εδάφιο της Πράξης Προσχώρησης)» (στο εξής: υπ' αριθ. 1 δέσμευση), η Δημοκρατία της Κροατίας ανέλαβε την υποχρέωση να «συνεχίσει να εξασφαλίζει την αποτελεσματική εφαρμογή της στρατηγικής και του σχεδίου δράσης της για τη δικαστική μεταρρύθμιση».

4 Το άρθρο 36 της Πράξεως Προσχωρήσεως ισχύει, κατά το άρθρο 3, παράγραφος 5, της Συνθήκης Προσχωρήσεως, από την ημερομηνία υπογραφής της εν λόγω Συνθήκης, ήτοι από τις 9 Δεκεμβρίου 2011.

II. **Ιστορικό της διαφοράς**

5 Το ιστορικό της διαφοράς εκτίθεται στις σκέψεις 4 έως 33 της αναιρεσιβαλλομένης αποφάσεως και μπορεί να συνοψισθεί ως ακολούθως.

6 Ενόψει της προσχωρήσεως της Δημοκρατίας της Κροατίας στην Ευρωπαϊκή Ένωση, άρχισαν, στις 30 Ιουνίου 2010, οι διαπραγματεύσεις σχετικά με το κεφάλαιο 23 των ενταξιακών διαπραγματεύσεων, που φέρει τον τίτλο «Δικαιοσύνη και θεμελιώδη δικαιώματα».

7 Σε συνέχεια ενός σχεδίου δράσεως για τη μεταρρύθμιση της δικαιοσύνης που προέβλεπε, μεταξύ άλλων, τη σύσταση «σώματος αρμοδίων για την εκτέλεση δημοσίων υπαλλήλων», το Κοινοβούλιο της Κροατίας θέσπισε, στις 23 Νοεμβρίου 2010, τον Ovršni zakon (νόμο περί αναγκαστικής εκτελέσεως) και τον Zakon o javnim ovršiteljima (νόμο περί των αρμοδίων για την εκτέλεση δημοσίων υπαλλήλων), οι οποίοι καθιέρωσαν νέο σύστημα εκτελέσεως των δικαστικών αποφάσεων. Πλην όμως, η θέση σε ισχύ διαφόρων διατάξεων του νόμου περί των αρμοδίων για την εκτέλεση δημοσίων υπαλλήλων ορίσθηκε σε μεταγενέστερη ημερομηνία. Το Κοινοβούλιο της Κροατίας υιοθέτησε επίσης, στις 15 Δεκεμβρίου 2010, μια στρατηγική δικαστικής μεταρρυθμίσεως για την περίοδο 2011-2015 (στο εξής: στρατηγική δικαστικής μεταρρυθμίσεως 2011-2015), σύμφωνα με την οποία, μεταξύ άλλων, η αρμοδιότητα για την αναγκαστική εκτέλεση των δικαστικών αποφάσεων θα μεταβιβαζόταν από τα δικαστήρια στους αρμόδιους για την εκτέλεση δημόσιους υπαλλήλους.

8 Κατόπιν της δημοσιεύσεως, στις 19 Αυγούστου 2011, δημόσιας προσκλήσεως για υποβολή υποψηφιοτήτων ενόψει του διορισμού αρμοδίων για την εκτέλεση δημοσίων υπαλλήλων από το Υπουργείο Δικαιοσύνης της Κροατίας, ο Darko Graf, επιτυχών στον συγκεκριμένο διαγωνισμό, διορίστηκε ως αρμόδιος για την εκτέλεση δημόσιος υπάλληλος και έλαβε άδεια ενάρξεως της δραστηριότητάς του.

9 Η Συνθήκη Προσχωρήσεως μεταξύ των κρατών μελών της Ένωσης και της Δημοκρατίας της Κροατίας, που κυρώθηκε τον Ιανουάριο 2012 από τη Δημοκρατία της Κροατίας, δημοσιεύθηκε στις 24 Απριλίου 2012 στην *Επίσημη Εφημερίδα της Ευρωπαϊκής Ένωσης*. Η Πράξη Προσχωρήσεως, η οποία έχει προσαρτηθεί στη Συνθήκη Προσχωρήσεως, προβλέπει στο άρθρο 36 την παρακολούθηση εκ μέρους της Επιτροπής των δεσμεύσεων που ανέλαβε η Δημοκρατία της Κροατίας κατά τις ενταξιακές διαπραγματεύσεις.

10 Στις 22 Δεκεμβρίου 2011, το κοινοβούλιο της Κροατίας αποφάσισε να αναβάλει την εφαρμογή του νόμου περί αναγκαστικής εκτελέσεως και του νόμου περί των αρμοδίων για την εκτέλεση δημοσίων υπαλλήλων. Τον Μάιο του 2012, οι κροατικές αρχές διαβίβασαν στην Επιτροπή εξηγήσεις σχετικά με τη μεταρρύθμιση του συστήματος εκτελέσεως των δικαστικών αποφάσεων, καθώς και σχετικά με τα αντίστοιχα νομοσχέδια. Στις 21 Ιουνίου 2012 αναβλήθηκε εκ νέου η θέση σε ισχύ του νόμου περί των αρμοδίων για την εκτέλεση δημοσίων υπαλλήλων. Τέλος, με νόμο της 28ης Σεπτεμβρίου 2012 καταργήθηκε ο νόμος περί αρμοδίων για την εκτέλεση δημοσίων υπαλλήλων, το αντίστοιχο δε σώμα καταργήθηκε από 15ης Οκτωβρίου 2012.

11 Στην από 26 Μαρτίου 2013 έκθεσή της, η Επιτροπή ανέφερε ότι η Δημοκρατία της Κροατίας είχε θεσπίσει νέα νομοθεσία σχετικά με την εκτέλεση των δικαστικών αποφάσεων προκειμένου να διασφαλισθεί η εφαρμογή των δικαστικών αποφάσεων και να μειωθεί η συσσώρευση εκκρεμών υποθέσεων που αφορούν την εκτέλεση των δικαστικών αποφάσεων. Στις 22 Απριλίου 2013, το Συμβούλιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης εξέφρασε την ικανοποίησή του για την ανωτέρω έκθεση παρακολουθήσεως της Επιτροπής.

12 Η Δημοκρατία της Κροατίας έγινε μέλος της Ένωσης την 1η Ιουλίου 2013.

III. **Η αγωγή ενώπιον του Γενικού Δικαστηρίου και η αναιρεσιβαλλόμενη απόφαση**

13 Με δικόγραφο που κατέθεσαν στη Γραμματεία του Γενικού Δικαστηρίου την 1η Ιουλίου 2014, ο Darko Graf, καθώς και ο Vedran Vidmar, ο Saša Čaldarević, η Irena Glogovšek, η Gordana Grancarić, η Martina Grgec, η Ines Grubišić, η Sunčica Horvat Peris, ο Zlatko Ilak, η Mirjana Jelavić, ο Romuald Kantoci, η Svjetlana Klobučar, ο Ivan Kobaš, η Tihana Kušeta Šerić, ο Damir Lemaić, ο Željko Ljubičić, η Gordana Mahovac, η Martina Majcen, η Višnja Merdžo, ο Tomislav Perić, ο Darko Radić και ο Damjan Saridžić άσκησαν αγωγή με αίτημα να υποχρεωθεί η Επιτροπή να αποκαταστήσει τη ζημία που ισχυρίζονται ότι υπέστησαν, εκτιμώμενη σε 600 000 ευρώ ανά ημερολογιακό έτος και ανά ενάγοντα, πλέον τόκων υπερημερίας.

14 Με την αναιρεσιβαλλόμενη απόφαση το Γενικό Δικαστήριο απέρριψε την αγωγή ως αβάσιμη.

IV. **Αιτήματα των διαδίκων**

15 Με την αίτηση αναιρέσεως, ο αναιρεσείων ζητεί από το Δικαστήριο:

— κυρίως, να αναιρέσει την αναιρεσιβαλλόμενη απόφαση και να κάνει δεκτά τα αιτήματα που διατύπωσε ενώπιον του Γενικού Δικαστηρίου·

— επικουρικώς, να αναιρέσει την αναιρεσιβαλλόμενη απόφαση και να αναπέμψει την υπόθεση ενώπιον του Γενικού Δικαστηρίου, και

— σε κάθε περίπτωση, να καταδικάσει την Επιτροπή στα δικαστικά έξοδα.

16 Η Επιτροπή ζητεί από το Δικαστήριο:

— κυρίως, να απορρίψει την αίτηση αναιρέσεως ως προδήλως απαράδεκτη·

— επικουρικώς, να απορρίψει την αίτηση αναιρέσεως ως προδήλως αβάσιμη, και

— να καταδικάσει τον αναιρεσείοντα στα δικαστικά έξοδα.

V. **Επί της αιτήσεως αναιρέσεως**

17 Προς στήριξη της αιτήσεως αναιρέσεως, ο αναιρεσείων προβάλλει, κατ' ουσίαν, δύο λόγους αναιρέσεως που αντλούνται, αντιστοίχως, από παραβίαση του δικαίου της Ένωσης και από διαδικαστικές πλημμέλειες που θίγουν τα συμφέροντά του.

18 Δυνάμει του άρθρου 181 του Κανονισμού Διαδικασίας του Δικαστηρίου, όταν η αίτηση αναιρέσεως είναι, εν όλω ή εν μέρει, προδήλως απαράδεκτη ή προδήλως αβάσιμη, το Δικαστήριο μπορεί, οποτεδήποτε, κατόπιν προτάσεως του εισηγητή δικαστή και αφού ακούσει τον γενικό εισαγγελέα, να αποφασίσει την ολική ή μερική απόρριψη της αιτήσεως αναιρέσεως με αιτιολογημένη διάταξη, τούτο δε χωρίς προφορική διαδικασία.

19 Πρέπει να γίνει χρήση της δυνατότητας αυτής στην υπό κρίση υπόθεση.

Α. Επί του πρώτου λόγου αναιρέσεως, που αντλείται από παραβίαση του δικαίου της Ένωσης

20 Με τον πρώτο λόγο αναιρέσεως, ο αναιρεσείων προβάλλει κατ' ουσίαν ότι, αντιθέτως προς ό,τι έκρινε το Γενικό Δικαστήριο στις σκέψεις 47 έως 52, το άρθρο 36 της Πράξεως Προσχωρήσεως, σε συνδυασμό με το Παράρτημα VII, προβλέπει ειδικές δεσμεύσεις για τη Δημοκρατία της Κροατίας, η μη τήρηση των οποίων συνεπάγεται υποχρέωση της Επιτροπής να ενεργήσει σύμφωνα με την παράγραφο 2 του άρθρου αυτού. Κατά συνέπεια, το Γενικό Δικαστήριο, αφενός, κακώς έκρινε ότι η Επιτροπή δεν ήταν δυνατόν να έχει, εν προκειμένω, παραβιάσει την αρχή της προστασίας της δικαιολογημένης εμπιστοσύνης και, αφετέρου, κακώς απέκλεισε παράβαση, εκ μέρους του εν λόγω θεσμικού οργάνου, του άρθρου 17 ΣΕΕ.

21 Επ' αυτού, πρέπει να υπομνησθεί ότι, στις σκέψεις 47 έως 49 της αναιρεσιβαλλομένης αποφάσεως, το Γενικό Δικαστήριο έκρινε ουσιαστικά ότι, εφόσον η υπ' αριθ. 1 δέσμευση προέβλεπε ότι η Δημοκρατία της Κροατίας όφειλε να συνεχίσει να εξασφαλίζει την αποτελεσματική εφαρμογή της στρατηγικής και του σχεδίου δράσης της για τη δικαστική μεταρρύθμιση, η εν λόγω δέσμευση δεν αφορούσε συγκεκριμένη στρατηγική για τη δικαστική μεταρρύθμιση και συγκεκριμένο σχέδιο δράσεως. Οι γενικές αναφορές που περιέχονται στην ως άνω δέσμευση εξηγούνται από το γεγονός ότι η περίοδος που μεσολαβεί μεταξύ της ημερομηνίας υπογραφής μιας πράξεως προσχωρήσεως και της ημερομηνίας πραγματικής προσχωρήσεως, και ιδίως η διενεργούμενη κατά την εν λόγω περίοδο παρακολούθηση των δεσμεύσεων που ελήφθησαν στο πλαίσιο των ενταξιακών διαπραγματεύσεων, χαρακτηρίζεται από τακτική επικοινωνία μεταξύ των αρχών της Ένωσης και εκείνων του προσχωρούντος κράτους. Η επικοινωνία αυτή συνεπάγεται κατ' ανάγκη αμοιβαίες αναπροσαρμογές.

22 Επιπλέον, στις σκέψεις 50 έως 52 της αναιρεσιβαλλομένης αποφάσεως, το Γενικό Δικαστήριο έκρινε, μεταξύ άλλων, ότι η στρατηγική μεταρρυθμίσεως και το σχέδιο δράσεως που μνημονεύονται στο παράρτημα VII της Πράξεως Προσχωρήσεως δεν παρέπεμπαν αποκλειστικώς στη στρατηγική για τη δικαστική μεταρρύθμιση 2011-2015 και στο σχέδιο δράσεως για τη δικαστική μεταρρύθμιση, διότι το σχέδιο αυτό όριζε βασικά βραχυπρόθεσμους στόχους που έπρεπε να επιτευχθούν εντός του 2010 και, συνεπώς, έπρεπε κατ' ανάγκη να ακολουθήσει ένα νέο σχέδιο μέχρι την ημερομηνία πραγματικής προσχωρήσεως, και ότι από την υπ' αρ. 1 δέσμευση δεν απέρρεε, επομένως, καμία υποχρέωση των κροατικών αρχών να συστήσουν σώμα αρμόδιων για την εκτέλεση δημοσίων υπαλλήλων.

23 Πλην όμως, κατά πάγια νομολογία του Δικαστηρίου, η αίτηση αναιρέσεως πρέπει να προσδιορίζει με ακρίβεια τα προσβαλλόμενα στοιχεία της αποφάσεως της οποία ζητείται η αναίρεση, καθώς και τα νομικά επιχειρήματα που στηρίζουν κατά τρόπο συγκεκριμένο το αίτημα αυτό (βλ., μεταξύ άλλων, απόφαση της 5ης Μαρτίου 2015, Ezz κ.λπ. κατά Συμβουλίου, C-220/14 P, EU:C:2015:147, σκέψη 111 και εκεί παρατιθέμενη νομολογία). Δεν ανταποκρίνεται στις ως άνω επιταγές λόγος αναιρέσεως ο οποίος δεν περιλαμβάνει κανένα νομικό επιχείρημα προς απόδειξη του ότι το Γενικό Δικαστήριο υπέπεσε σε πλάνη περί το δίκαιο και ο οποίος συνιστά απλώς αίτημα επανεξετάσεως της πρωτοδίκως ασκηθείσας προσφυγής, κατά παράβαση των επιταγών τόσο του Οργανισμού του Δικαστηρίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης όσο και του Κανονισμού Διαδικασίας του (βλ., συναφώς, απόφαση της 13ης Σεπτεμβρίου 2007, Il Ponte Finanziaria κατά ΓΕΕΑ, C-234/06 P, EU:C:2007:514, σκέψεις 45 και 46).

24 Εξάλλου, από το άρθρο 256, παράγραφος 1, δεύτερο εδάφιο, ΣΛΕΕ και από το άρθρο 58, πρώτο εδάφιο, του Οργανισμού του Δικαστηρίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης προκύπτει ότι το Γενικό Δικαστήριο είναι το μόνο αρμόδιο, αφενός, για την εξακρίβωση των πραγματικών περιστατικών, εκτός αν η ανακρίβεια του περιεχομένου των διαπιστώσεών του προκύπτει από τα στοιχεία της δικογραφίας που του έχουν υποβληθεί, και, αφετέρου, για την εκτίμηση αυτών των πραγματικών περιστατικών. Όταν το Γενικό Δικαστήριο έχει διαπιστώσει ή εκτιμήσει τα πραγματικά περιστατικά, το Δικαστήριο είναι αρμόδιο να ασκήσει, δυνάμει του προμνησθέντος άρθρου 256, έλεγχο όσον αφορά τον νομικό χαρακτηρισμό των πραγματικών αυτών περιστατικών και τις έννομες συνέπειες που έχει συναγάγει συναφώς το Γενικό Δικαστήριο [βλ., μεταξύ άλλων, διάταξη του Προέδρου του Δικαστηρίου της 6ης Οκτωβρίου 2015, Cap Actions SNCM κατά Επιτροπής, C-418/15 P(I), EU:C:2015:671, σκέψη 24 και εκεί παρατιθέμενη νομολογία].

25 Όμως, στο πλαίσιο του υπό κρίση λόγου αναιρέσεως, αφενός, ο αναιρεσείων δεν προβάλλει κανένα συγκεκριμένο νομικό επιχείρημα προκειμένου να αποδείξει την ύπαρξη πλάνης περί το δίκαιο εκ μέρους του Γενικού Δικαστηρίου. Πράγματι, απλώς αμφισβητεί γενικόλογα το βάσιμο των σκέψεων 47 έως 52 της αναιρεσιβαλλομένης αποφάσεως, ενώ περιορίζεται κυρίως στο να επαναλάβει τα επιχειρήματα που προέβαλε ενώπιον του Γενικού Δικαστηρίου. Το ίδιο ισχύει και όσον αφορά την υποτιθέμενη παράβαση από την Επιτροπή του άρθρου 17 ΣΕΕ, παράβαση που, κατά την άποψή τους, κακώς απέκλεισε το Γενικό Δικαστήριο στη σκέψη 68 της εν λόγω αποφάσεως. Πλην όμως, ο αναιρεσείων δεν προβάλλει κανένα συγκεκριμένο επιχείρημα για τον προσδιορισμό της πλάνης στην οποία υπέπεσε το Γενικό Δικαστήριο στις προμνησθείσες σκέψεις της αναιρεσιβαλλομένης αποφάσεως.

26 Αφετέρου, στο μέτρο που προσπαθεί, μεταξύ άλλων στα σημεία 8 έως 15 της αιτήσεως αναιρέσεως, να αποδείξει ότι έλαβε συγκεκριμένες, ανεπιφύλακτες και συγκλίνουσες διαβεβαιώσεις από την Επιτροπή πως οι αρμόδιοι για την εκτέλεση δημόσιοι υπάλληλοι θα άρχιζαν τις δραστηριότητές τους την 1η Ιανουαρίου 2012, ο αναιρεσείων αμφισβητεί την εκ μέρους του Γενικού Δικαστηρίου σχετική εκτίμηση των πραγματικών περιστατικών. Όμως, προς στήριξη των ισχυρισμών του, ο αναιρεσείων δεν προβάλλει παραμόρφωση των πραγματικών αυτών περιστατικών από το Γενικό Δικαστήριο. Εν πάση περιπτώσει, δεν προσδιορίζει ποια συγκεκριμένα στοιχεία παραμόρφωσε, κατά την άποψή τους, το Γενικό Δικαστήριο, ούτε σε τι συνίστατο η παραμόρφωση.

27 Υπ' αυτές τις συνθήκες, ο πρώτος λόγος αναιρέσεως πρέπει να απορριφθεί ως προδήλως απαράδεκτος.

Β. Επί του δευτέρου λόγου αναιρέσεως, που αντλείται από διαδικαστικές πλημμέλειες που θίγουν τα συμφέροντα του αναιρεσείοντος

28 Όσον αφορά τον δεύτερο αυτόν λόγο ακυρώσεως που διατυπώνεται συνοπτικά στο σημείο 1 της αιτήσεως αναιρέσεως, επιβάλλεται η διαπίστωση ότι δεν περιέχει κανένα επιχείρημα που να αποδεικνύει οιαδήποτε διαδικαστική πλημμέλεια εκ μέρους του Γενικού Δικαστηρίου και, επομένως, προδήλως δεν ανταποκρίνεται στις επιταγές του άρθρου 168, παράγραφος 1, στοιχείο δ', και του άρθρου 169, παράγραφος 2, του Κανονισμού Διαδικασίας. Ως εκ τούτου, ο λόγος αυτός πρέπει να απορριφθεί ως προδήλως απαράδεκτος.

29 Δεδομένου ότι οι δύο λόγοι που προβλήθηκαν προς στήριξη της υπό κρίση αιτήσεως αναιρέσεως είναι προδήλως απαράδεκτοι, η τελευταία πρέπει να απορριφθεί στο σύνολό της.

VI. **Επί των δικαστικών εξόδων**

30 Κατά το άρθρο 138, παράγραφος 1, του Κανονισμού Διαδικασίας, που εφαρμόζεται στην αναιρετική δίκη δυνάμει του άρθρου 184, παράγραφος 1, του Κανονισμού Διαδικασίας, ο ηττηθείς διάδικος καταδικάζεται στα δικαστικά έξοδα, εφόσον υπάρχει σχετικό αίτημα του νικήσαντος διαδίκου. Δεδομένου ότι η Επιτροπή έχει ζητήσει την καταδίκη του αναιρεσείοντος και ο τελευταίος ηττήθηκε, πρέπει αυτός να καταδικαστεί στα δικαστικά έξοδα της παρούσας δίκης.

Για τους λόγους αυτούς, το Δικαστήριο (δέκατο τμήμα) διατάσσει:

1) Απορρίπτει την αίτηση αναιρέσεως.

2) Καταδικάζει τον Darko Graf στα δικαστικά έξοδα.

(υπογραφές)